

Ímé az Istennek ama Báránya!

Semmi sem hasonlít Jézushoz

Á

Az Egyesült Államok egykori elnöke, Bill Clinton, megkérdezte Nelson Mandelát, hogy hogyan tudott megbocsátani annak az embernek, aki 27 évre bebörténtette őt. Mandela válasza így hangzott: "Ha nem bocsátottam volna meg neki, máig most is a foglyuk lennék." (Ez a kijelentés Bill Clinton 2002 augusztusában, Nigériában tett látogatásakor hangzott el.)

Ez megpecsételte döntésem: Mandela hivatalosan is felkérte a példaképeim listájára. Ott a helye. Hiszen nekem minden erőfeszítésemre szákságem volt ahhoz, hogy a gyülekezetem egyik tagjának megbocsátsak azért, mert legnemesebb szándékaimat rossz szívből tette fel; most pedig itt ez a férfi, aki megbocsátott azoknak, akik az életre tértek, akik hamis vádakkal igyekeztek meghurcolni őt és népét.

A magasztos lelki eszmékkel bárány emberek mindig megihlettek másokat. Motiválnak bennünket, előre visznek, segítenek, az olyannyira vágyott magaslatokra emelik tekintetünket, és példát adnak arra, hogy elérjük, amit ők, vagy még magasabbra tartunk - ha merünk. Személyesen számomra olyan tábbit nyitottak, amiért érdemes lenni.

Keresztelő

Jánost nem más, mint maga Jézus nevezte kiemelkedő egyéniségnek. Jézus elismerő szavai, amelyeket Jánosról mondott, olyan erőteljesek, hogy életét valóban érdemes figyelemmel kell vetni. "Az asszonyoktól szállak nem tartadott nagyobb keresztelő Jánosnál." (Mt 11:11) Érdekes azonban, hogy annak alapján, amit a Biblia az életéről elmond, nem valószínű, hogy ma meghávnák az ENSZ döntéshozó testületét, vagy bármely ország elnökének a szomszédországban lakhatna. Jézus tehát szavaival nemcsak elismeri Jánost, hanem gyakorlatilag le is rombolja a nagyságnak azt a definícióját, amit a modern ember szinte tudat alatt elfogad.

Egy pap

fiaként, Keresztelő János kedvelte ember volt már születésétől kezdve. Az élet semmilyen viszontagsága nem tudta őt eltéríteni attól az úsványtól, amit a Gondviselés jelölt ki számára. Céljait semmi sem tudta eltéríteni. Tíz év maradt a városi életől, így készíten is biztosította azt, hogy a bűnt mindig visszatartásnak találja. Általánosan és életvitele egyszerűségről tanoskodott: idegen volt tőle a bászkeség minden formája. Néhány kijelentése bepillantást enged számunkra rendkívül erős jellemre.

Á

Kicsoda intett meg titeket, hogy... megmeneküljétek?

A farizeusok

nagy hatalommal rendelkeztek. Minden zsidót gyermekszőlőtől fogva arra tanítottak, hogy tisztelje őket. Szentségek tettek voltak felismeréséhez a Szentlelk megvilágosítás munkájára volt szükség. Velük szembeállítani azt jelentette, hogy az illető saját hitelességet teszi kockáira, s azt, hogy valaha is befolyása legyen a zsidó nép körében. Még Jézus tanítványai is tartottak attól, hogy a Mester kiesik a farizeusok kegyeiből. (Lásd: Mt 15:12) János azonban kiállt ellenük.

János

szolgálatát erőskönte, és sokan megérték a zsidók közül. Egy ideig nagyobb volt a befolyása, mint az ország vezetőinek, és ezt látva, a farizeusok és sadduceusok megpróbálták Jánost. Késztelen, tőbbféle okuk volt erre, de tőbbeséget nem a megértés vágya motiválta. Inkább az a valóságosabb, hogy Keresztelő János hatalmas befolyásból szerettek volna hasznot húzni, amikor engedték, hogy megkeresztelje őket. Talán úgy vették, rangjuk majd hatást gyakorol Jánosra.

Jánost azonban

mindez hidegen hagyta. Őt nem lehetett sem becsapni, sem megfélemlíteni. Semmilyen hajlandóságot nem mutatott arra, hogy a kedvében járjon, vagy elnyerje az emberek tiszteletét azzal, hogy megkeresztel ilyen érzéssellemi nagyságokat. Ő Isten szavát szálta - mit sem törődve a kivetkezőkkel: "Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragját megmeneküljétek?" (Mt 3:7)

"Annak névkednie kell"

János

missziójának sikerét leginkább tanítványainak száma bizonyította. Őket feladni bizonyára keserű próbára lehetett. János azonban bizonyította, hogy nem ön maga magasztalásért. Amikor tanítványai látták, hogy Jézus elkezdte leírni a babérokat, azt akarták, hogy János tegyen valamit ez ellen. János azonban a kitűzött jutalomra pontosan figyelmeztet. Ő az Eljövendőt hirdette, és most, hogy lassan hátrébe kellett vonulnia, készségesen megtette ezt is. "Úgy szálta: "Annak névkednie kell, nekem pedig alább szállanom." (Jn 3:30)

Á

"Te vagy az?"

A bűntudatomban

tűnt az idő alatt rájöttem, hogy mennyire kényes vagyok a kezeletlenekben. János hite meggyengült. Minden sportoló tudja, milyen kellemetlenül érezhetünk egy nehézséget, mozgás nélkül. Mindenki tudja, hogy a kezeletlenekben, aki addig a kezeletlenben volt, az a kezeletlenül dolgozott, most mozgás nélkül, egy kezeletlenül tűnt az időben kellett, hogy átalakuljon, hetekig.

Meglepetően

szégyenkezve, kezeletlen volt arra, hogy lássam a jövőt, vagy szenvedésnek okát, és rájöttem, hogy a kezeletlenek sugallatait is szenvedtem. Jánosnak ez volt a legfőbb problémája. "Érted-e vagy-e az, aki eljött, vagy miért jött?" (Mt 11:3)

A tény, hogy

ilyen kezeletlenül kezeletlenek Ahhoz, Akiről Ő maga hirdette, hogy a Messiás, sokat elárul arról, micsoda nyomás nehezedett János lelkeire. Am - miután meghallotta János válaszára -, még ebben a szorongásában is megerősítette magát. Készen volt lenni vagy meghalni a szeretett Ágyáért. (Lásd: János Álete, 175-176. oldal) Halálig tartás hűségben bitorlást szolgál mindazoknak, akik mártír-ként szenvednek hitükért. János Ánfelidőzése szívdobogásait fénnyel ragyog.

Á

A pártatlan János

A János

Áletével kapcsolatos legcsodálatosabb dolgot (és mindazok Áletére vonatkozik ez, akik pártatlanok peim kezeletlenül szerepelnek) Ellen G. White fogalmazza meg: "A kezeletlenül legnemesebb nagyjában megnyilvánulás kiválasztások Őt kezeletlenül vissza. János tisztasága és jászakarata segítőkészsége; Mázses hite, szeládsége és tételme; Elizeus Állhatatossága; Dániel nemes feddhetetlensége és szilárdasága; Pál apostol buzgósága és Ánfelidőzése. A felsorolt Áriákban megnyilatkozás szellemi és lelki erő, és rajtuk kezeletlenül mindazok, akik e kezeletlenül Átek -, csak az Ő dicsősége nek halvány visszfényei voltak. Őbenne találják meg a kezeletletes eszményképet." (Előtte az Álet, 71. oldal)

Ha a kezeletlenül

Álet legbátrabb, legerősebb és legnagyobb emberek is csak halványan kezeletlenül az Ő jellemét, akkor kicsoda János? Valóban megismerhetem-e Őt? Teljesen megismerhetem Őt? Ezek a kezeletlenül komolyan nyomasztanak engem, de egy dolog biztos: szavakkal nem igazán tudjuk kifejezni, kicsoda is János. Bár a tanítványok három Ávet kezeletlenül vele, mégis sok tanulnivalójuk maradt. János ezt mondta nekik: "Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok." (Jn 16:12)

Nem csoda. Mi

mádon is érthető volt volna meg három rövid év alatt mindazt, amit a Mester a szemünk láttára tett, és félálak hallatásra mondott?

Azt hiszem, ez

a helyzet velünk is. Az ima, életnek tanulmányozása és egy élet tapasztalata által fogunk közel kerülni Öhöz. Békességünk lesz, mert a mennyi átgárat lelegezzük be. Az élet sok zavaros tényezője és problémája jelentéktelenebbé, és könnyebben elviselhetőbbé válik. De tekintet nélkül arra, mennyit tanulunk, még mindig több, sokkal több felfedezni való marad. Ahogyan a tudósok is egy kicsit többet megtudnak a Napról, amikor a teljes napfogyatkozás elrejtí fonye legjavát, ugyanógy mi is kicsit többet megtudhatunk az Igazságig Napjáról a földi nagyságok életé alapján.

Könnyek

gyűlnek a szemembe, amint elképzelem Luther Márton, ahogyan ott áll egyedül a német fejedelemségek előtt, és bátran kijelenti: "Lelkiismeretem Isten Szavának foglya." (Lásd: A nagy közzelem, 146. oldal)

Am megdöbbent a gondolat, hogy ez a jellemző, ami itt megmutatkozik, Krisztus ragyogó dicsőségének csak egy halvány sugara.

Nos, mi,

halandós lények főlünk Rej tekinteni. Csodálatos mádon azonban Öppen erre biztat bennünket. Az Ige megá-gári, hogy mi, akik "fedetlen arccal" szemléljük majd az Őr dicsőségét, "ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségől dicsőségre". (2Kor 3:18)

Értékes élni! Áme, a Bírny!

Á

Martin Mato